

Vím, kdo mi dává chuť žít

Pavel Bobek

Celý život jsem váhal
a ptal se kam mířím.
Pořád chtěl jsem vše znát,
nejdřív s čím se mám prát
a pak s čím se snad smířím.
Pak jsem poznal tvůj úsměv,
poznal teplo tvých tváří.
Dnes už vím, kde mám stát,
koho můžu mít rád,
dnes už vím, co víc váží.

Dnes vím
kdo mi dává chuť žít
kdo zmírní můj hněv,
když chystám se klít.
Já vím,
kdo mi dává chuť žít
s kým můžu se smát,
s kým můžu dál snít,
vím kdo mi dává chuť žít.

Jako rým co se ztrácí,
jako kůň co dál pádí.
Život míjel můj dům,
já však věřil těm snům,
které míval jsem v mládí.
Pak jsem spatřil ten zázrak
dodnes na ní se dívám.
Sen se změnil v tvou tvář
a já spálil svůj snář
a jen pro tebe zpívám:

Já vím, kdo mi dává chuť žít
kdo zmírní můj hněv,
když chystám se klít.
Já vím,
kdo mi dává chuť žít
s kým můžu se smát,
s kým můžu dál snít,
vím kdo mi dává chuť žít.